अभयं देहि, सा अद्य एव स्नुषा ते हारिता निशि,
मायया एव गता क्वापि रुद्यमाणा अप्यू अहर्निशं । 99
कृच्छ्रात् स दयया इव अथ विप्ररूपो गणो ऽवदत्,
तर्हि पुत्राय राजन् मे देहि स्वां तनयाम् इति । 100
तच्च कृत्वा शापभीतेन राज्ञा तस्मै निजा सुता
सा दत्ता देवदत्ताय, ततः पञ्चशिखो ययौ । 101
देवदत्तो ऽपि तां भूयः प्रकाशं प्राप्य वल्लभां
जजृम्भे ऽनन्यपुत्रस्य श्वशुरस्य विभूतिषु । 102
कालेन तस्य पुत्रं च दौहित्रम् अभिषिच्य सः
राज्ये महीधरं नाम सुशर्मा अशिश्रिये वनं । 103
ततो दृष्ट्वा सुतैश्वर्यं कृतार्थः स तपोवनं
राजपुत्र्या तया साकं देवदत्तो ऽप्यू अशिश्रियत् । 104
तत्र आराध्य पुनः शम्भुं, त्यक्त्वा मर्त्यकलेवरं,
तत्प्रसादेन तस्य एव गणभावम् उपागतः । 105
प्रियादत्तोज्झितात् पुष्पात् संज्ञां न ज्ञातवान् यतः,
अतः स पुष्पदत्ताख्यः संपन्नो गणसंसदि । 106
तद्भार्या च प्रतीहारी देव्या जाता जयाभिधा,
इत्थं स पुष्पदत्ताख्यो, मदाख्याम् अधुना शृणु । 107
यः स गोविन्ददत्ताख्यो देवदत्तपिता द्विजः
तस्य एव सोमदत्ताख्यः पुत्रो ऽहम् अभवं पुरा । 108

Digitized by Google